

Sygn. akt IV U 400/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2021 roku w Sieradzu

odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 10.06.2021 r. Nr (...)

w sprawie M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o rekompensatę

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. J. prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach od daty zgłoszenia wniosku.

Sygn. akt IV U 400/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 10.06.2021r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. J. przyznania rekompensaty, z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji w/w wnosił o zaliczenie do szczególnych warunków okresu zatrudnienia od 13.07.1976 – 30.09.1982 oraz od 1.10.1982 – 29.07.1994 i przyznanie prawa do rekompensaty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. J., ur. (...), po ZSZ spawacz.

Decyzją z 15.11.2017r., po rozpoznaniu wniosku z 9.11.2017r., ZUS odmówił M. J. prawa do emerytury, z uwagi na niespełnienie przesłanki 25 – letniego stażu ubezpieczeniowego, w tym 15 lat w szczególnych warunkach. Od powyższej decyzji M. J. złożył odwołanie. Prawomocnym wyrokiem z 2.02.2018r. w sprawie IV U 793/17, Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił odwołanie, z uwagi na brak stażu ogólnego (***decyzja k. 5, odwołanie 13 – 15, odpis prawomocnego wyroku k. 21/akta ZUS***).

W okresie od 13.04.1976 - 30.09.1982, M. J. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w G. jako spawacz, posiadał uprawnienia spawalnicze. W (...) produkowano urządzenia do bielenia pomieszczeń inwentarskich,

części do maszyn rolniczych. W kooperacji z zakładem produkującym maszyny rolnicze, w (...) wykonywano szkielety siedzeń do tychże maszyn. Produkcja trwała cały rok. Wnioskodawca pracował w akordzie indywidualnym, na dwie zmiany. W spawalni, która znajdowała się w hali, było ok. 10 stanowisk spawalniczych, na jednej zmianie pracowało 4 lub 5 spawaczy. Stanowiska spawalnicze były wąskie, odgródzone parawanami, spawacze byli ustawieni jeden za drugim. Spawacze pracowali w fartuch ochronnych, rękawicach, maskach spawalniczych. W-ca spawał elektrycznie oparcia i siedzenia do maszyn rolniczych. W późniejszym okresie także łańcuchy do kopaczek elewatorowych – tzw. parapreta, aparaty do bielienia. Integralną częścią spawania było docinanie rurek, z których składał się szkielet siedzeń, wyginanie elementów. Ślusarze zatrudnieni w (...) wykonywali poszczególne elementy, które cięli na gilotynie, po czym spawacze elementy te spawali. Ślusarze nie pracowali w zespole ze spawaczami, pracowali na oddzielnej hali. Zakład zapewniał wszystkim kawę.

W okresie od 1.10.1982 - 29.07.1994, M. J. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w Ł. jako sanitariusz w zespołach pomocy doraźnej pogotowia ratunkowego z tym, że początkowo przez około pół roku, jako sanitariusz jeździł zwykłą karetką, której obsadę stanowili kierowca i sanitariusz. Po przeszkoleniu z zakresu ratownictwa medycznego, kierownik K. wyznaczył w –cy „R” - kę. W Dziale Pomocy Doraźnej w Ł. była tylko jedna karetka „ R” - ka, która obsługiwała Ł., P., S., Z., W.. Codziennie pracowało także 6 karetek pogotowia od 8 - 20 i od 20 - 8, a rano pracowały 4 karetki. Jako sanitariusz „ R” - ki wnioskodawca nosił walizki, podawał leki, odpowiadał za tlen w karetce, aparat do mierzenia serca. Wnioskodawca pracował w systemie 12 godzinnym od 8.00 - 20.00, były także dyżury świąteczne i nocne według grafiku. Obsługę „R”-stanowili : lekarz, kierowca i sanitariusz. Kierowcą karetki był M. M... W-ca nie odbywał służby wojskowej (**zeznania wnioskodawcy na nagraniu CD – 002511 – 003329 k. 17, uwierzytelnione kserokopie akt osobowych z okresu zatrudnienia w-cy w (...) w G., zawierające: angaże, umowę o prace, wniosek w sprawie zatrudnienia pracownika, zaświadczenie nr 2 k. 6 - 12/akta sprawy; zeznania świadka W. B., M. M., B. S. złożone na rozprawie 2.02.2018 w sprawie IV U 793/17 – nagranie CD k. 23/akta IV U 793/17; akta osobowe w-cy z okresu zatrudnienia w (...) w Ł.**).

W dniu 28.05.2021r., M. J. złożył w ZUS wniosek o emeryturę z rekompensatą (**wniosek/akta ZUS**).

Decyzją z 10.06.2021r., ZUS przyznał M. J. prawo do emerytury od 1.05.2021r., tj., od miesiąca w którym zgłoszono wniosek (**decyzja k. 5-6/akta ZUS**).

Kolejną decyzją z 10.06.2021r., odmówił M. J. przyznania rekompensaty, z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w szczególnych warunkach Powodem odmowy tego prawa, było nieuwzględnienie okresu pracy w (...) w G. oraz (...) w Ł. jako zatrudnienie w szczególnych warunkach (**decyzja k. 8/akta ZUS, stanowisko pełnomocnika ZUS – na nagraniu CD – 00:36:29 – 00:37: 23 k. 17/akta sprawy**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym. Okoliczności dotyczące charakterystyki pracy wnioskodawcy w (...) w G. od 13.07.1976 – 30.09.1982, Sąd ustalił na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz za zgodą stron na podstawie zeznań świadków W. B., M. M., B. S. złożonych w sprawie IV U 793/17, którym dał wiarę. Zeznania nie były kwestionowane przez organ rentowy. Zdaniem Sądu, w/w okres zatrudnienia kwalifikuje się do zaliczenia do szczególnych warunków, bowiem wnioskodawca wykonywał pracę spawacza elektrycznego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spawając oparcia i siedzenia do maszyn rolniczych, łańcuchy do kopaczek elewatorowych – tzw. parapreta, aparaty do bielienia. Ustalenia dotyczące charakteru pracy wnioskodawcy w (...) w Ł. od 1.10.1982 – 29.07.1994, Sąd poczynił na podstawie zeznań w – cy, jego akt osobowych oraz za zgodą stron zeznań świadka M. M., złożonych w sprawie IV U 793/17, którym także dał wiarę. Zdaniem Sądu ten okres zatrudnienia odwołującego również należy zaliczyć jako pracę w szczególnych warunkach, z wyłączeniem początkowego półrocznego okresu pracy, w którym wnioskodawca wykonywał pracę jako sanitariusz zwykłej karetki, nie mając przeszkolenia z zakresu ratownictwa medycznego.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 2 pkt 5 ustawy z 9.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r., poz. 644 ze zm.), rekompensata - odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Jak wynika z art. 21 cyt. ustawy, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. W taki sposób istotę rekompensaty określa zresztą sam ustawodawca, definiując ją w art. 2 pkt 5 ustawy o e. p.

Definicję pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uprawniającą do wcześniejszej emerytury reguluje art. 32 ustawy emerytalno – rentowej oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z §3 i §4 cyt. rozporządzenia, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeżeli łącznie spełnia warunki: mężczyzna jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany „okres zatrudnienia” 25 lat, w tym przepracował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca spełnił sporną przesłankę zatrudnienia w szczególnych warunkach. W okresie zatrudnienia od 13.07.1976 – 30.09.1982, M. J. wykonywał pracę spawacza, wymienioną w dziale XIV, poz. 12 rozporządzenia RM z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego (...). Natomiast w okresie zatrudnienia w (...) w Ł. od 1.10.1982 – 29.07.1994, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę sanitariusza „R”- ki, w zespołach wyjazdowych pomocy doraźnej, o której mowa w dziale XII poz. 4. cyt. rozporządzenia, z wyłączeniem początkowego półrocznego okresu pracy jako sanitariusza zwykłej karetki pogotowia, łącznie szczególny staż pracy wnioskodawcy wynosi wymagane 15 lat.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. J. prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach od daty zgłoszenia wniosku.